MSS - 1476 (14)

1. ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੀ ਗੀਤਾ
2. ਜਪ ਸੂਰਜ
3. ਵਾਰ ਭਾ: ਗੁਰਦਾਸ

ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੀ ਗੀਤਾ

गोपी रे व पा घा व
ओंरा [illegible]ग्व र ननके

गोपी रे व पा घा व
ओंरा मग्व र ननक

गोपी रे व पा घा व
ओराम ग्वर ननका

गोपी रे व पा घा व
ओरा मग्व र ननके

੧ੴ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗਣੇਸਾਇ ਨਮ ਗਾਉਤ੍ਰ ਨਮੋ ਭ
ਗਵਤੇ ਵਾਸਦੇਵਾਇ ਨਮ। ਪਾਂਡਵ ਗੀਤਾ ਗ੍ਰੰ
ਥਾ ਲਿਖਤੇ। ਪਾਂਡਵੋਵਾਚ ੧। ਪ੍ਰਹਿਲਾ
ਦਾ ੨। ਨਾਰਦਾ ੩। ਪਰਾਸਰਾ ੪ ਪੁੰਡਰੀਕ ੫
ਬਿਆਸ ੬ ਅੰਬਰੀਕ ੭ ਸੁਕ ੮ ਸੌ
ਨਕ ੯ ਭੀਖਮ ੧੦ ਦਾਲਭਿਆਂ ੧੧।
ਰੁਕਮਾਂਗਦਾ ੧੨ ਅਰਜਨ ੧੩ ਬ
ਸਿਸਟਾ ੧੪ ਬਿਭੀਖਣਾ ੧੫ ਆਦਿ
ਏਕ ਗਤਿ ਪਰਮੰਨਾ ਕੂ ਰੀਕੇ ਹੈ।

ਤਿਨਕੈਮੇਰੀਨਾਮਸਕਾਰਹੈਜੋਮਹਰਖ
ਣਦਾਹਾ੧੬।ਰਾਜਾਜੁਧਿਸਟਰਕੇਨਾ
ਮਾਸਿਮਰੇਤੇਧਰਮਬਧੇਤਾਹੈ੧੭ਅ
ਰਕੀਮਸੈਣੇਕੇਨਾਮਕਹੇਤੇਪਾਪੋਕਾ
ਨਾਸਹੋਤਾਹੈ੧੮ਅਰਆਰਜਨਕੇਨਾ
ਮਕਹੇਤੇਸੰਡੈਕਾਨਾਸਹੋਤਾਹੈ੧੯॥
ਅਰਨੁਕਲਅਰਸਹਿਦੇਵਕੇਨਾ
ਮਕਹੇਤੇਰੋਗਨਹੀਰਹਿਤਾ੨੦ਸ੍ਰੀ
ਬਾਸੁਦੇਵਦਾਦਾਜੋਮਾਨੁਖਇਸਸੀਸਾਰਤੇ

ਉਦਾਸਰਹੇਹੈ ਅਰੁਸਦਾਸ੍ਰੀਭਗਤ
ਭਗਵਾਨਜੀਕਉਸਿਮਰਹੈ ਤਿਨਥੇ
ਮਨਕੀਮਣੀਨਨਾਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਣੁਕੀ
ਕ੍ਰਿਪਿਆਨਕੀਣੇਤੇਨਾਸੁਹੋਵੈਹੈਆ
ਰੁਥਾਪੁਣਮਾਨਾਕੇਗਰਕਵਿਖੈਨਜੀ
ਆਵਤੋ ੨੧। ਇਦੂੰਵਾਚਾਨਾਰਾਇ
ਣੁਕਾਨਾਮਜਿਸਾਰਵਿਖੈਐਸਾਹੈ
ਜੈਏਕਬਾਰਕਹੇਤੇਅਨੇਕਜਨਮੇਕਾਂ
ਪਾਪੰਕਾਨਾਸਕਰਤਾਹੈ ੨੨ ਜਾਪਿਸ

ਟੋ ਵਾਚ ਐਸਾ ਜੋ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਦਾਨ ਜੀ ਤਿਸ ਕੋ ਮੇਰੀ ਸਿਮਰਣ ਹੈ ਕੈਸਾ
ਹੈ ਮੇਘ ਘਟਾ ਕੀ ਨਿਆਈ ਬੂੰਦ ਫੀਸ
ਕਾ ਅਰੁ ਕਉਸਨੁ ਕਮਣੁ ਹੈ ਕੈਸਿ ਜੇਸ
ਕੋ ਅਰੁ ਸਭ ਨੇ ਲੋਕ ਕਾ ਨਾਥੁ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ
ਮੇਰੀ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ।੨੩। ਸ੍ਰੀ ਮਸੈਨ ਦਾ
ਸਾ ਐਸਾ ਜੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਾਨ ਜੀ ਜਿਸ ਨੇ
ਬੈਰਾਗ ਸਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਜਲ ਤੇ ਪ੍ਰਿ
ਥਵੀ ਨਿਕਾਲੀ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਮੇਰੀ ਨਮ

ਸਕਾਰ ਹੈ ॥੨॥੪॥ ਅਰ ਜੋ ਨੋਵਾਦਾ ਐਸਾ
ਜੋ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਸੋ ਆਪਿ ਤੇ ਹੈ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੈ
ਗੁਪਤਿ ਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਅਰ ਓਸ ਸਾਰ ਕਾਰ ਕੂ
ਨਗਾਰਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਨ ਆਇਆ ਹੈ
੨੫॥ ਨਿਕਲੇ ਵਾਚ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ
ਜੋ ਮੈਂ ਤੇ ਤੁਮਾਨੁ ਖਦੇ ਹਤਿਆ ਗ ਕਰਿ
ਭਉ ਗਾਸੀ ਲ ਪਿ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਥਿ ਖੇ
ਸ੍ਰ ਪਤੇ ਆਦਿ ਲੇਕਰਿ ਜੋ ਹੈ ਅਉਕੂ
ਨਾ ਕ੍ਰਮੇ ਤਉ ਕੀਤੇ ਰੀ ਭਗਤ ਮੇਰੇ ਆਤ

ਮਾਤੇਦ੍ਰਿਸਨਹੋਇਆ। ਅਰੁ ਸਦਾ ਤੇ ਗਾਬਿ
ਆਨੁ ਮੇਰੇ ਰਿਦੇ ਬਿਖੇ ਰਹੇਜੀ ਰਦਾਸਤਿ
ਦੇਵੈਂਦਾ ਬਾ। ਜੋ ਮਾਨੁਖੁ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨਜੀ
ਕਉ ਸਿਮਰੇ ਹੈ ਅਰੁ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੇ ਹੈ।
ਤਿਨ ਕਉ ਮੇਰੀ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ॥੨॥ ਕ੍ਰੈ
ਤੀਓਵਾਚ। ਜੋ ਮਾਨੁਖ ਸਦਾ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ
ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਕਉ ਸਿਮਰੇ ਹੈ ਅਰੁਗਾ
ਤਾ ਬਿਖੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਕੋ ਸਿਮਰਣੁ
ਬਿਖੇ ਜਾਗੇ ਹੈ। ਵਹੁ ਮਾਨੁਖ ਜਬ ਦੇਹੀ

ਤਿਆਗੇ ਹੈਂ ਤਾਤੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਕੇ ਪ
ਦਾ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈਂ ਹੈਂ ੨੮ ਮਾਦੂਰੀ ੬
ਵਾਚਾ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਸ੍ਰੂਪ ਤੇ ਆਦਿ ਲੇ
ਕਰਿ ਜੋ ਹੈ ਦੁਖ ਰਾਸੀ ਲਾਖਿ ਜੂਨ ਜਿਸ ਜਿ
ਸ[illegible] ਵਿਖੇ ਮੋ ਰਾਜਨ ਮੋਹ ਵੈਂ ਤੇਰੀ
ਕਗਤਿ ਮੇ ਰੋਆ ਤਮਾਤੇ ਦੂਰਿ ਲਾ ਹੋਵੈ ਜੀ
ਰੇਖ [illegible] ਵੈਂ ਪਤੀ ੬ ਵਾਚਾ ਏ ਕਹੀ ਪ੍ਰਣਾਮ
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਕੇ ਕੀਏ ਤੇ ਦਸ ਅਸ
ਮੋਖ ਜਗ ਕਾ [illegible] ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਹੈ ਅਰ
੬

ਬਹੁੜ ਮਾਤਾ ਕੇ ਗਰਭ ਵਿਖੇ ਨਹੀ ਆ
ਵਤੌ ਤੇਂ ਆਵਿਸੀਂ ਨਵਾਲਾ ਹੋਹਿ ਹੇ ਮੁ
ਰਾਰਿ ਹੇ ਮੁਕੰਦ ਹੇ ਜਾਦਵ ਹੇ ਕ੍ਰਿਸਨ
ਹੇ ਚਕ੍ਰਪਾਂਨ ਮੁਝਨ ਕਉ ਇਸ ਸੰਸਾ
ਰ ਨਾਮੇ ਅਗਨਿ ਵਿਖੇ ਸਹਾਇ ਕਰ
ਨਾ ਇਸ ਵਿਖੇ ਮੁਝਿ ਕੋ ਨ ਜੀ [illegible] ਰਣਾਂ
ਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਦੂ ਮਨੋਂ ਵਾਚਾ ਹੇ ਬਾਸਦੇਵ
ਹੇ ਗੋਵਿੰਦ ਹੇ ਜਾਦਵ ਹੇ ਬੈਕੁੰਠਨਾਥ
ਹੇ ਮੁਕੰਦ ਹੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਹੇ ਕੇਸਵ ਹੇ ਅਜਿਤ

ਹੇ ਬਿਸ੍ਨੁ ਜੀ ਸਾਗਰ ਨਾਮੇ ਸ੍ਰੂਪ ਕਾ ਰਿਗ੍ਰਾਸੇ
ਆਤਮਾ ਜੋਗ ਰਾਜੁ ਗਾਇਣ ਕਰਨੇਹਾਰੇ ਹੌਂ ਤੁਸੀਂ
ਜੀ ਤੇਰੇ ਜਾਂਤਕੋਵਾ ਚਾ ਹੇ ਅਪਾਰਿਸੋ
ਵਾ ਹੇ ਤਾਰਿਣੇ ਬਿਸ੍ਨੁ ਹੇ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨ ਹੇ ਦਾਮੋਦਰ
ਹੇ ਅਚਿੰਤਾ ਹੇ ਪਰਮਾਤਮ ਹੇ ਬ੍ਯਾਸਦੇ
ਵ ਤੇਰੀ ਤਾਈਂ ਮੇਰੀ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਤੇਰੂ
ਉਪਦੇਵਣਵਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਯਾਸ ਦੇਵ ਜੀ ਕਉ ਛਾਤਿ
ਕਹਿਆ ਉਰਦੇ ਵਦਉ ਜੋਪ ਜੋ ਹੈ ਤੇ
ਮਾਨੁ ਖਾਸ ਸਕੀਲਿਆ ਆਈ ਹੈ ਜੋ ਸ

ਨਿਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਜੀ ਗਾ ਕੇਤਾ ਟਪਰਿ
ਕੂਏ ਕਾਜਲੂ ਪਾਂਨ ਕਰੈ [illegible] ਤੇ ੫ ਥੂੰਮੇ ਵੂਾਰਾ
ਇ ਸਨਾਨ ਕਰੰਦਿਆ ਸੰਉਦਿਆ ਬੈਠਦਿ
ਆਤ ਲਾਵਿਆ ਆਦਿ ਨੂ ਅਰਗਾ ਕਾਥਿ
ਥੇ ਜੋਕ ਛੂਮੈ ਪੂੰਨ ਕੀਆ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾ
ਜੇ ਜੀ ਇਸ ਫਲ ਕਰਿ ਮੇ ਰਾਖੇ ਥੇ ਪੂਰਿ ਸਿੰ
ਨ ਹੋਵੈ ਜੀ ਤੇ ੫ ਵਾ ਵੂਣੀ ਸੰਮ ਪਾਇ ਓਹੁ ਵੂਾਰਾ
ਜੋ ਮਾਨੁਖ ਸੀ ਸਾ ਰਾਖੇ ਥੇ ਨਿਰਧਨ ਹੋਆ
ਰਹੇ ਗੀ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਕੇ ਸਿਮਰ

ਤੁਕਰਿਤਿਨਕਾਹੋਗਾਅਭਿਦੁਮੰਦੁਰਹੋਵੈ
ਹੈ ਅਰੁ ਖਰੀਕਲਿਆ ਤੁਬਿਖੇਪੂਜਾ
ਪਤਿਹੋਵੈ ਹੈ ੩ ਏਅੰਕਗੁਰੋਵਾ ਚਾਲੋ
ਨਾਗਾਇ ਤੁਕੇ ਦਾਸ ਹੈ ਤਿਨਕੇ ਵਾਸੇ
ਕਾਦਾਸਮੈ ਹੈ ੩ ੭ ਬਿਦਰੋਵਾਲਾ ਬਾਸ
ਦੇਵ ਜੀਕੇ ਲੋਕ ਗਤਿ ਹੈ ਅਰੁ ਸਾਂਤ
ਰੂਪ ਹੈ ਅਰੁ ਕਗਵਾਨ ਜੀਕਾ ਬਿਖੇਸ
ਨਬਾਨਿ ਹਲਾਹੈ ਤਿਨਕਾ ਜਨਮ ਜਨ
ਮਤਿ ਨਕੇ ਦਾਸਕੇਕਾਦਾਸ ਹੈ ਉਹ ੩ ੮

ਕੀਅਮਾਪਿਤਾਂਸੇਵਾਚਾਕਾਣਾਬਿਪਰੀਤ
ਬਿਖੇਜੋਕੈਠਿਕਉਰੋਗਲੇਨਾਹੈ।ਤਿਸਸਮੇ
ਬਿਪਰੀਤਕਰਿਕਠੋਰਮਨੁਹੋਵੈਹੈ।ਤਿਸ
ਸੰਮੋਬਿਖੇਸੋਗਾਸਹਾਇਕਰਨਿਹਾਰੇਹੋ
ਵੈਜੀਵਨੇ ਦੂਣਾਚਾਰਜੋਵਾਦੀ।ਜੋਜੋਚੰ
ਡੂਪਾਰੀਗਾਜਾਸੁਧਾਬਿਖੇਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨਜੀ
ਕੇਸੁਦਰਸਨੁਚੰਡੂਕਰਿਮਾਰੇਹੈ।ਸੋਵਹੁਸ੍ਰੀ
ਭਗਵਾਨਜੀਕੇਬੈਕੁੰਠਧਾਮਬਿਖੇਸਿ
ਧਾਰੇਹੈ।ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨਜੀਕੇਸਰਾਪਦ

ਤਿ ਕੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ੪੦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਨੇ
ਵਾਲਾ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮੇਰੇ ਵਿਖੇ
ਇਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਜੀ ਜੋ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਹੈ
ਤਿਨ ਕੇ ਸੇਵਕੋ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਰਹਉ ਹੈ ੪੧ ॥
ਅਸ੍ਰੂ ਸਭਾ ਮੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਗੋਬਿੰਦ ਦੇਹਿ ਕੇ ਸਦ
ਹੇ ਜਨ ਨਾਰਦ ਨ ਹੈ ਬ੍ਯਾਸ ਦੇਵ ਨ ਹੈ ਬ੍ਰਿਸਪਤਿ
ਸਹੇ ਮਧਸੂਦਨ ਹੈ ਬਿਸਰੂਪ ਹੈ ਪਦਮਨਾ
ਭਾ ਹੈ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਹੈ ਪ੍ਰਥਮ ਗਾਖਿਆ
ਹੈ ਨਾਰਾਇਣ ਹੈ ਅਛਿਤਾ ਹੈ ਨਰਸਿੰਘਾ
ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਮੇਰੀ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ੪੨ ਦਾਰਕਾ

ਵਡਾ ਨਾਂਉ ਰਕਉ ਨਕਹੋ ਅੰਰਕਉ ਨਕ
ਹੋ ਔਰਕਉ ਨਾ ਆਸਰੋ ਏਕ ਤੇਰੋ ਹੀ ਚਰਨੋ
ਕਾ ਆਸਰੋ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸ ਹੇ ਪੁਰਖੋ
ਤਮ ਆਪਣਾ ਦਾਸ ਜਾਣਉ ਮਦਕਉ
ਜੀਓ ॥੪॥ ਤੇ ਤ੍ਰਿਤਾ ਤ ਨਾਸਟ ਰੇ ਵਾਲਾ
ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ
ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਕਉ ਜੋ ਦੇਵ ਕੇ ਕਾਰ
ਣਿ ਨਿਮਿਤ ਬਾਵਨ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ ਹੈ
ਕੈਸਾ ਨਾਗਾਇਣ ਅਸਟਾਪਦ ਰਾਜ ਮਾਨੋ
ਸਾਰੰਗਧਨ ਖੜਗ ਚਕ੍ਰ ਕਾ ਗਦਾ ਕਾ

ਪਦਮਕਰਾ ਖੜਗ ਗਦਾ ਧਾਰੀਂ ਨਗਾ

ਗਾਹੈ ਅਰੁ ਪੁਰਖੋਂ ਵਿਖੇ ਉਤਮ ਹੈ ਸ

ਗਧਾਰੀ ਓਵਾਚ ਆਤਾ ਹੀ ਨਾ ਪਿਤਾ

ਹੀ ਨਸਖਾ ਹੀਨ ਬੈਧਹੀ ਨਾ ਖਿਆਦਿ

ਆ ਹੀ ਨਾ ਮੇਰਾ ਸਰਬ ਗਤ ਤੂੰ ਹੈ ਸੈ

ਸਹਾਰਾ ਜਤੀ ੪੫ ਦ੍ਰਗਜੋਧਨੋਵਾ:

ਵਾਚ ਨ ਹੀ ਜਾਨਤਾ ਮੈਂ ਧਰਮ ਕਰਮ

ਨ ਹੀ ਜਾਨਤਾ ਅਧਰਮ ਕਰਮ ਮੇਰੇ

ਮਨਿ ਵਿਖੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਬਿਰਾਜ

ਮਾਨ ਹੈ ਜਿਉ ਜਿਉ ਉਹ ਸਕੀਏ ਕਿ

ਆਹੈ ਸਤਿਓ ਤਿਓ ਧਰ ਮਅੰਧਾਂਮਾਕਿ
ਖੇਦ ਨਹੀਂ ਸੈਂ ਜੋ ਡਰੇ ਸ੍ਰੀਕਿਰਗਦਾ
ਸਜੀਂ ਗੀ ਹੈ ਰ੬ ਦੂੰ ਪਰੀ ਓਦਾ ਹਾ
ਹੇ ਅਚੁਤਾ ਹੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਹੇ ਮਾਧੋ।
ਹੇ ਅਨੰਤਾ ਹੇ ਕੇਸਵਾ ਹੇ ਕ੍ਰਿਸਨ
ਹੇ ਬਿਸਨ ਹੇ ਰਿਖੀਕੇਸਾ ਹੇ ਬਾਸਦੇ
ਵਾ ਤੇਰੇ ਤਾਂਈ ਮੇਰੀ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ
ਰ) ਦ੍ਰਿਕਰ ਟੇਵਾ ਚਾ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ
ਜੇਹੇ ਬਾਸਦੇ ਦੁਏਵ ਕੀਨੈ ਦਾਸਨੈ

ਸੀ ਰਾਗੁ ਕਾ ਮ ੧ ਖ੍ਰ ਜ ਨਦੌਂ ਕਾ

ਕ੍ਰਿਸ ਕਿਸ ਨ ਕਹਿ ਕੈ ਮਨੁ ਮਾਸੁ

ਸਕ ਉਪਿਸ ਮਰੈ ਹੈ ਗਤਿ ਨਕਉ

ਜੈਸੇ ਜ੍ਰਨ ਕਉ ਖ੍ਰੇ ਪਿਕਰਿ ਕਿਮਨ

ਲਿਕ ਸਜਾਵੈ ਤੈਸੇ ਨ ਕਰ ਉਬੇ

ਪਿ ਕਰਿ ਕਿ ਸਨ ਉ ਲਿਕਾ ਨਛੇ

ਤੇ ਤੇ ਮਨੁ ਪੰਪ ਕਾ ਰ ਕਰਿ ਕੈ

ਤੇ ਜੋ ਕੋ ਈ ਮਨੁ ਕੈ ਵ ਅਗਨਿ ਗੀਤਿ

ਪਆਗੁਜੋਨਾਂਦੇਨਕਗੀਰੇ
ਤੁਹੀਂਦਾਮੈਂਅਗੁਸੀਆਮਗਣਾ
ਤੈਅਖੂਜੋਂਪਾਥਿਨੇ
ਕੈਸਿਸਟਕੇਨੂਾਲੇਜੋਰਤੁ
ਉਕੀਤਿਸਕੇਮਾਲੇਕੇਮਨੇ
ਗਬਪੂਗਨਕਰੋਤੋਪਰੁ
ਤੁਰੋਂਦੂਚਾਇੋਕਖਾਗਜੋਨ
ਗਾਇਹੂਕਾਨਾਂਸੁਸਿਮਗ

ਤੁਹੈ ਨ੍ਹੈ ਸੈਂਕ ਲਾਖਗੀਗਾ
ਤੇਆਦ੍ਰਿਲੋਕੁ ਉਸਕੁਨੇਤੀ
ਰਬਿਕਾਠਲੋਕਿ ਸਰਬੁਧਿਆ
ਪਤ੍ਰਿਹੈਤਾਹੈਪ ਤ੍ਰਾਪਰਬ
ਤੀਠਦ੍ਰਾਹੁ ਨਤ੍ਰਾਗਗਾਹੈ
ਅਗੁਜਾਮਨਾਹੈ ਆਰੁਮੀਟਾਫ
ਗੀਹੈਂ ਆਰੁ ਸਾਗਸੂਤੀਹੈਂ
ਸਕੁਗੀਤੀਰਬਤਾਗਾਮੀਹੈ

ਤਗਾਂਸੀਭਗਵਾਨਜੀਕੀਕਥਾਕਾ
ਪਸੀਂਗੁਹੋਵੈਹੈ੫੪ ਧਰਮਰੁਗਾਜੋਵਾਰ
ਨਕਰਾਵਿਖੇਜੋਮਾਨੁਖਹੋਤੇਸਕੁ
ਉਧਰਮਰਾਜਾਕਹੈਪੈ ਰੋਤੇਸ
ਹੂੰਸੀਕਗਵਾਨਜੀਕਉਜੋਕਲੋ
ਸਕਾਟਣਗਾਗਾਜੌ ਨਕਿਉਨਾ
ਹੀਜਿਸਰ ਆਾ੫੫ਜਾਰਦੋਵਾ
ਚਾ ਜਾ ਨਾਮੀਤ੍ਰਿਗਜਾਰਗਜਾਠ
ਕਰਕੇਤਾਪਿਪਿਆਮਾਨੁਕਰਕੇਜਾ

ਬਮਨੁਖ ਕੇ ਪਾਪੁ ਖੀਣੁ ਹੋਤੇ ਹੈ॥
ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭਗਵਾਨ ਬਿਖੇ
ਭਗਤ ਉਪਜਤੇ ਹੈਂ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰ
ਹਲਾਦਿਕ ਭਗਤੋਂ ਨੂੰ ਜਾਗਤੇ ਹੈਂ ਨਾ ਬਜੀ
ਨੂੰ ਨ [illegible] ਬਿਖੇ ਸਗਾਂ ਜਾਂ
[illegible] ਗਾਂ ਨੂੰ [illegible] ਕਿਤੁ ਬਿਖੇ ਮੋਹ
ਹਾਦੀ ਅੰਧਕਾਰ [illegible] ਤ ਹੋਤੀ
ਜੋ ਸੋ ਮਨੁਖ ਸੀ ਤਿਨ ਸੰਸਾਰ ਰੂਪੀ
ਰੋਗ ਬਿਖੇ ਧੋਕੇ ਤੇ ਸਮੇ ਰੀਪਕੀ

ਨਤੇਰੇਵਿਚਿਧੋਹੁਵੈਰੁਨਹੀਅਮਗੁਸੇਰੋਗੁ
ਵੈਤੇਨੇਰਸੀਪ੍ਰੀਤਦੂਰਨਾਹੋਵੈਜੀ
ਪਾਜਾਵਿਧੂਹੀਮਿਟੇਵਾਦਾਕਿਸਕੇ
ਸਨਾਵਿਖੇਨਾਰ [illegible] ਜੀਕਾਢਿ
ਅਨੁਹੈਤਿ [illegible] ਦਾਨ
ਕਰਿਕਿਆ [illegible] ਹੋ [illegible] ਤਰਿ
ਬਰਗਿਕਿਆਸਹੋਪਵਾ
ਅਟਗਾਨੇਦੁਹੋਨਿਨਹੀ

ਮੰਗਲਾਹੋ ਜਿ ਤਹੀ ਹਰਖਹੋ ਜਿ
ਸਕਹਿ ਦੇਖਿ ਖੇਸਦਾ ਭਗਵਾਨਜੀ ਮੰ
ਖੈਸਾਹੈ ਭਗਵਾਨਜੀ ਮੰਗਲੰਕਾ
ਧਾਮੁਹੋ ਪਰ ਕਾਰਦਆਜੋਂਵਾਬ
ਲਾਭਹੋਇ ਤਿਨਕੋ ਜੋ ਹੋਇ ਤਿਨਕੋ
ਹਰਖਹੋਇ ਤਿਨਕੋ ਜਿਨਕੋ ਰ
ਦੇਖਿ ਖੇਜਨਾਰਦਨ ਹੋਇ ੨॰ ਜੋ
ਭਸੰਵਾਢਾ ਕਰੋਤ ਗਊ ਦਾਨਕਰੇ
ਰਿ ਗਵਾਬਿ ਖੇਕਾਂਸੀਵਿਖੇ ਅਗੁ

ਪਿਰ ਗਾਵੈ ਧੋਅਰੂ ਗੀਗਾਂ
ਦੇਸ ਤ ਜਾ ਰ ਕਲ ਪਖ ਸੋ
ਅਰ ਦੇਸ ਪਜਾ ਰਜ ਗਕਰੇ
ਅਰਸੂ ਰਨਯ ਰਥ ਤ੍ਰਕੇਤੁ
ਸਦੇ ਦੈ ਨੂ ਉ ਕੀ ਗੈ ਬ੍ਰਿਦ ਜੀ
ਕੇਲਾ ਸਕੈ ਤੂ ਛਿਨ ਤੀਹੋ ਤਾ
ਦੇਹੀ ਜਸੁ ਜਾਰੁ ਵਾਚਾ ਗੋਬਿ
ਦ ਨਾਮ ਸਿਮਰ ਦੋਖਾਂ ਹਿ ਸਨਾਨੁ ਤੇ

ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਸਦਾ ਧਿਆਨ ਹੈ। ਗੋ
ਬਿੰਦ ਨਾਮ ਸਦਾ ਜਾਪੁ ਹੈ। ਗੋਬਿੰਦ
ਨਾਮ ਸਦਾ ਨਾਧੌ ਹੈ। ਜੈਸਾ ਖਰ
ਜੈ ਹੈ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਜਿਸ ਉਚਾਰਿ
ਆ ਹੈ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਹੈ। ਦਰਸੁ
ਆਸੀਸੁ ਕਟੇ ਦੇਵਾ ਚਾ ਅਮ੍ਰਿਤਨਾ
ਮਜੈ ਹੈ ਸੋ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਛ ਹੈ। ਆਰਾਮ
ਨਿਤ ਨਾਮ ਜੈ ਹੈ ਸੋ ਕਾਮਧੇਨ ਹੈ। ਗੋ
ਬਿੰਦ ਨਾਮ ਚਿੰਤਾਮਨ ਹੈ। ਹਰਿ ਨਾਮ

ਤਰਿਨਾਮਾਹਿ ਤੁਈ ਏਹੈਂ ਦਤੇ
ਗਰੈਦੁਆਰਾ ਦੇਦੁਕੀਨਿਦਨਏਮੇ
ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨਜੋਂ ਹੋ ਜਾਏ ਬੀਸ
ਕ੍ਰਿਯੋ ਗਮੁਕੀ ਟਕੇ ਸੋ ਗੋਖ
ਬਰਨਸਿਆਂਮਠੀਗਹੋਜੀਧੁ
ਸਦੀਕਾ ਕਾਰਨਾਸ ਬਠਨਿਤਾਰਾ
ਹੋਦਰ ਕਿਧਪਕਾਇਨੇਦਾਬਾ
ਕੋਸਾਹੋਸ੍ਰੀਕੁਗਦ੍ਰਾਨਜੀਕਿਹੋਸੀ

ਸਾਰ ਨਾ ਮੇਸਮੂੰਦ੍ਰ ਬ੍ਰਿਖੇ ਮੇਰੇਸਗ
ਇਕਰਨਿ ਜਾਰੇ ਹੈ ॥ ਤਿਸਕਉ ਮੇਰੀ
ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ॥੬੫॥ ਅਗਲੋ ਰੂਵਕ
ਤੇ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨ ਜਮੁ ਨਕਉ ਤੁ ਦੇਖੀਦਾ
ਨ ਦੀਜੀਓ ॥ ਤੇਰੇ ਚੰਦੂਕਾ ਮਨ
[illegible] ਜਗਾਏ ਹੈ ॥ ਅੰਗੁਲਿ
[illegible] ਗਾਜ ਤੀ ਸਾੜੇ ਸਾਖਿਖੇ ਜਾ
[illegible] ਕਾਮੋ ॥ ਕਿਸਕਾਰ ਜਨੇਰ ਹੋਏ
[illegible] ਨੂ ਜਾਥਾਮੇ ਤਕਾ ਨਕਾ ਸਾਮਾ

ਆਵੈਗਾ ਤਉਕਰੁ ਅਰੁਬਾਹਿ
ਅਰੁਾਧਿਤਕਰਿਕੈ ਨਾਥਿ ਗੋਪਿਆ
ਜਾਵੈਗਾ ਤਉਸਿਮਰਣੁਕਰਣੁ
ਕਹਿਨਾਲੇਵੈਗਾ ਦਦ ਗੋਬਿੰਦ ਰੋਵਾਲ
ਹਰਿਨਾਮਕਹੀਐਸੋ ਗਾਜੀਵੜੈ
ਸੋਰੋਵੈ ਸਿਮਰਣੁ ਹਰਿਨਾਮਕਬੂ
ਰਨਾ ਹੋਵੈ ਜੀਵਦ ਰ ਵਸਿਸੂ ਵਾਲੋ
ਹਕ੍ਰਿਸਨਨਾਮ ਜੋ ਸਿਮਰੇ ਹੋਤ
ਨਰਕੋ ਟਿਜਨਾਮ ਕੇ ਪਾਪੋ ਕਾਨ

ਕੀਸਰਣੁ ਆਖਿਆ ਆਹੈ ਤਾ ਜੋ ਸਰੋਵਰਿਸਿਮ
੩ ਕਃਣੁਤੇ ਮਨੁਖਾ ਅਨੇਕ ਕਾਲਿ ਆਣੁ ਕਹਿ
ਜਾਣੈ ਹੈ ॥੧੩॥ ਗਗਰੋਣੁ ਦਾ [illegible] ਹੋਆ
ਤੁਹਾਰ ਜੁਗੈ ਸੁਫਲ ਉ ਜੋ ਮਨੁਖ ਨ ਕਰ
ਸ੍ਰਿਧ ਕਿਰਿਆ ਤੇ ਹੈ ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਮ ਕ੍ਰਿਉ ਉ
ਨਾ [illegible] ਤੇ ॥੨੪॥ ਇਕਾਲ ਕੇ ਵਾਰਾ
ਦਿ [illegible] ਸਲਿਲ ਗਣੁ ਵਾਨ ਨ ਜੀ ਵਿਖੇ ਪੂਰ
ਹੋ [illegible] ਆਚਾਰਾ ਜੀ ਐ ਜਾਕੀ
ਕੇਗ [illegible] ਕੀ [illegible] ਸਕੀ ਆਂ ਗਲ
ਕ [illegible] ਪਾਵੈ ਸੰਮਪਾਂ

॥ਇਨੋ ਵਾਚ॥ ਜਿਸਠਉ ਰਾਵ੍ਰਿਖੇਜੀ
ਸਮਨਖਕਉਸਦਾ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨ
ਭਗਵਾਨ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
ਆਨੰਦ ਬਿਦੋਖ੍ਰਿਗਹੋਏ ਨਤਾਸ
ਦਾਸੀ ਲਛਮੀਕਾ [illegible] ਵਾਸੁ ਦਿ
੧੬ ॥ਅਥ ਗੋਰਵਾ ਭਾ ਰਤਿ
ਜੀਨੈ ਪਾਖੰਡ ਕਾਨ ਸਕਰਗਨ
ਜਗੋ ਸੰਕਣੀ ਪੀ ਤੁਕਰਣ ਕੈ
॥ਮੈ ਹੈ ਜਿਸਕੇ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੇਜ

ਨਾਮੋਕੇਪਾਪੋਕਾਨਾਸੁਹੋਂਦਾਹੈ ਅਰਥੀ
ਤਾਇਨ੍ਹਾਂ ਜੋਜਿ ਮਰੇਹੈ ਤੇਕੀ ਮੁਕਤਕਉ
ਪਾਵਦੇਹੈ ॥੧੭॥ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੋਵਣਾ ਜਾਤਿਸ
ਮਨੁਖਨੇਏਕੁ ਬਾਰਕੀ ਹਰਿਕਾਨਾਮ
ਉਚਾਰਿਆਹੈ ਤਿਸਨੇ ਮੁਕਤਿਕਾਉ
ਦੇਮਕੀਆਹੈ ॥੧੮॥ ਪ੍ਰਉਲਜਸਤੋਂਦਾਚ
ਰੋਗਬਾਤੋਂ ਅਨੇਕਰਸੋਂਕੀਲੇਦਨਾ
ਹੀ ਨੂੰ ਅਦ ਰਸੋਂਕਾਤਿਆਗਕਰਿ
ਨਾਗਾਇਹਨੂਕਾਨਾਮਜੋਹੈ ਅਸੀਮੂਤਰਿ
ਸਕੀਪਾਵਦੇਦਾਰਹੀਹੈ ॥੧੯॥ ਬਿਆਸੋ

ਵਾਚਾ ਹੈ ਮਨਖੋਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਿਕੈ ਹੋਆ ਜੋ
ਵੈ ਤੇਂ ਬਿਖੈ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭਗਵਾਨ ਤੇ ਪ
ਰੇ ਕੋਊ ਭੀ ਨਾਹੀ ਅਰੁ ਜਾ ਸੰਦੈ ਬੀਚ
ਥੇ ਉਂ ਤੇ ਪਰੇ ਕੋਊ ਭੀ ਨਾਹੀ ੮੦ ਧ
ਨੰਜੈ ਵਾਚਾ ਨਾਰਾਇਣੁ ਕਾ ਨਾਮ ਜੋ
ਹੈ ਤਿਸ ਕਰਿਕੈ ਤ੍ਰਿਲੋਕਿਆ ਭੀ ਰੁਖੋਂ ਧ੍ਰਪ
ਕੋਊ ਭੀ ਨਾਹੀ ੮੧ ਮਾਰਕੰਡੇ ਉਵਾਚ
ਜਿਸ ਮਨੁ ਰਤ ਨਾਰਾਇਣੁ ਨਾਮ ਚਿਤਨ
ਹੀ ਆਇਆ ਵਹੀ ਮਨੁ ਰਤ ਅਨੇਕ
ਕਲਿਆਣੁ ਕਾ ਬਿਧਾਨ ਹੈ ੮ ਵਾਅ

ਗਜਲੋਦ੍ਵਾਰਾ ਉਏਕ ਆਖ੍ਯਕਾ ਪਲਕਨਾ
ਰਾਗ੍ਰਿਯ ਫੁਰਕਨਾ ਮਲੋਦ੍ਵਾਰਾ ਸਿਮਰਣੁ ਕਰਨਾ ਕੁ
ਰੈ ਫੁਲ ਜਗਰਕੇ ਪ੍ਰਾਨਿਕਾ ਦਾਤਾ ਹੈ ॥੮॥ ਸ੍ਰੁ
ਆਮਿਸ੍ਰੁ ਕਦੇਦ੍ਵਾਰਾ ਜਕ੍ਰਨਾ ਬੇਦਾਅ
ਰ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਕਉ ਬੀਚਾਰ ਕਰਿ ਸੈ ਏਤੀਬਾ
ਤ ਸਥਲਿ ਕਾਲੀ ਹੈ ॥ ਨਾਗਾਏ ਦ੍ਵਕੇਨਾ
ਸਕੇਤੁ ਲਿਸੀ ਸਾਰਿਖ੍ਰਿ ਪੇ [illegible] ਅਉਰ ਕਛੁ
ਨ ਆ ॥੮॥ ਜਗਦੇਦ੍ਵਾਰਾ ਜਗੀ
ਜੋ ਹੈ ਦੁਖਕਾ ਮੂਲ ਹੈ ॥ ਤਿਸਕਾ
ਅਉਖਧ ਰੀਗਾਕਾ ਜਲੁ ਹੈ ॥ ਆਰੁ

ਚੈ ਦੁਨਾ ਗਾਇ ਵਕਾਨ੍ਹਾ ਅਹੋ ਹੈ॥੮੫॥ਸਭੋ
ਨਕੈ ਵਾਚਾ ਤੇ ਮਨੁ ਸੁੰਕੈ ਨਨਛਾ ਦੇਨ
ਕੀਹਿੰ ਤਾਮਤ ਕਰੈ॥ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨਜੀ
ਚਉ ਗਾਸੀਲ ਧ ਜੀਆ ਜੁ ਨਸਕੀ
ਕੀ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲਾ ਕਰਨ ਹਾਰਾ ਹੈ॥੮੬
॥ਸਹਿ ਦਰੂ ਮਾਰੈ ਵਾਲੀ॥ਸੀਖ ਸੁਰੂਗ
ਦ੍ਰਾਪਦ ਮਾਕਿਸ ਭਗਵਾਨ ਕੇ ਰਥ
ਹੈ॥ ਅਰੁ ਗਰੁੜ ਹੈ ਬਾਹਨਿ ਕਿਸ
ਕਾ॥ਸੋ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੈ ਜੀ

ਜੋ ਇਸਾ ਪਾਨੈ ਗੀਤਾ ਕਉ ਪ੍ਰਾਤਕਾ
ਲ ਸਦਾ ਪਾਠ ਕਰੇਗਾ ਅਰੁ ਜੋ ਕੋਈ ਸਰਧਾ
ਸੰਜੁਗਤਿ ਹੋਇ ਕਰਿ ਸ੍ਰਵਣ ਕਰੇਗਾ ਤਉ ਵਹੁ
ਸਭਨਾਂ ਪਾਪੋਂ ਤੇ ਨਿਰਲੇਪ ਹੋਵੈਗਾ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨੁ
ਕਹਿਤੇ ਕਉ ਪਾਪ ਕਿਉਂ ਹੋਵੈ ਅਰੁ ਉਸ ਕੀ
ਚਰਚਾ ਕਰਣਿਆਂ ਤੇ ਹੋਵੈ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਪਾਂ
ਡੋ ਗੀਤਾ ਸੰਪੂਰਨ ਸਮਾਪਤੰ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿ
ਸਨਕ ਗਣਾਨਾ ਗਾਇਣ ਤੁ ਅਰਪਣ
ਸੁਭਮਸਤੁ ॥੮੦॥ ਕੋਈ ਗਾਪਿਆ ਲਿਖਾਈ
ਭੋਵਿ ਲਿ ਮਗੀ ਨਾ ਜੋਗੁ

ਇਨੁਔਤਿਵਾਰਿਕੋ ਸੁਕਲਾਪਖਥਾ
ਸਮਤੁ,ਅ ਖਤ ਗਢਾ ਪੋਥੀਲਿਖੀ
ਸੁਜਾਨਿਸਿੰਘ ਰਪਾਟੋ ਵਾਸੀਨੈ ਗੁਲੂ

।ਪਰਸਰਾਮਨਰਸਿਘਾਬਿਸੰਭਰਾਮਚੰਦ੍ਰਾਮ
ਖੰਭਾਮਰੂਪੀਣੀਜਾਮਗੋਚਰਾਮਉਰਜਗਤ
ਗੁਰਪਰਮਾਨੰਦਬਹੁਰੂਪੀ।ਕਰੁਣਾਮੈਕਲਿ
ਆਨੰਮਨਿਤਾਦਜਾਗੀਧਬਨਵਾਰੀ।ਧਾਰੈਸੀ
ਖਚਝਰੁਕਮਨਪਤਿਆਨੰਦਕੰਦਾਬਿਉਗਾਰੀ
।ਪਰਮਦੇਆਲਾਮਨੋਹਰਨਰਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ
ਫਲਦਾਤਾ।ਕੰਸਨਿਕੰਦਨਰਾਵਣੁਖੰਡਣ
ਜਗਪਤਿਲਛਮੀਨਾਥਾ।ਜਗਨਨਾਥਹਰਿ
ਬਦਰੀਨਾਥਾ।ਨਿਰਗੁਣਸਰਗੁਣਧਾਰੀ।
।ਦਾਮੋਦਰਰਘੁਬੰਸੀਜੀਜੀ।ਤਥਾਮਾਕੂੰਜਬਿਹਾਰੀ।
।ਦੁਸਟਦਲਨਸੰਤਨਕੋਰੰਛਕਸਗਲਾਸ੍ਰਿਸਟਿ

ਕੈ ਸੁਆਮੀ ਜੂ ਖਹਰਨਕੇਕਉ ਤਕਾਅਨਗਨ
ਸੋਸੁਪਾਰਨਹੀਪਾਈ ॥ ਸਉਅਗੁਆਨਨਾਮਕੀ
ਮਾਲਾ ਜੋਨਗੁਮੁਖੋਉਚਾਰੇ ॥ ਆਪੁਨੇਕੁਲਕੀਸਾ
ਰੀਪੀੜੀ ਇਕੁਅਗੁਸਉ ਕੁਲਤਾਰੋ ॥ ਗੁਰਜਗ
ਦੀਸਮੰਝਨਿਜਦੀਨਾ ॥ ਗਿਆਨਨਾਮਤਤੁਸਾਰਾ
ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਹਚਉਸੋਜਪੁਕਰੇ ਉਤਰੇ
ਕਉਜਲਪਾਰਾ ॥੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਾ
ਪੁਸੁਰਜਕਾਦੇਹਰਾ ॥ ਆਤਿਅਚਰਜ ਮਨਕੁਸ
ਲਵਸੈਨਾ ਦੇਖਿਆਪਾਰਾ ॥ ਕਿਉ ਜੀਤ ਹਰਗੋਇ
ਨਾਹਤੋਮਨਮਹਿਕਰਤਬੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਚੌਪਈ ॥
ਸੈਨਾਦੇਖਿਅਹਾਬਿਸਮਾਨਾ ॥ ਨਿਰਖਕਹੋਇਬ

ਸਮੈਦੇਉ ਬਾਲਾ ।ਕਰੰਤ੍ਰਿਬੀਚਾਰਤਨਾਂਮਿਲਿ
ਦੇਊ ।ਬਿਜੈਹੈ ਏਕੀ ਜੈਕਰਿ ਗਤ੍ਰਿਸੋਊ ।ਇਸਟ
ਦੇਵਤਾਸੁ ਰਅਰਾਧਹਿ ।ਕਰਿਪ੍ਰਸਿ ਨਕਾਰਜ
ਸਕਸਾਧਹਿ ਅਗਤੇ ਜਵਜੀ ਪ੍ਰਥਵੀਪਾਲਾ ।ਸਿ
ਮਰਹਿਹਮਤਾ ਕੈਤਤਕਾਲਾ ।ਇਸਟਦੇਵਾ ਬਿਨੁ
ਸਿਧਿਨਹੋਈ ।ਕੋਟਿਉਪਾਇਕਰਹਿਹਮਜੋਈ ।
ਅਨਬ ਛਕਰਮ ਉਦਮ ਜਾਹਿਕੀਓ ।ਪ੍ਰਥਮੈਸ
ਰਮਜਨਕਰਣੀ ਓ ।੨।ਦੋਹਰਾ ।ਮੰਜਨਕਰ ਤਨਸੁ
ਚਕੀਓ ਸੰਧਿਆ ਸਿਮਰਨਕੀਨ ।ਰਵਿਸਨਮੁਖਿ
ਕਰਿਜੋਰਕੈ ਨਾਦੈ ਦੈ ਮਨਦੀਨ ।੩।ਚੌਪਈ ।।।
।ਜਾਪਮੰਤ੍ਰੰਰਜ ਕੋਕੀਨੋ ।ਪ੍ਰਥਮੈਨਮਸਕਾਰ ਕਰਿ
ਸੂ

ਲੀਨੋ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕੀਨੀ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸੀਰ
ਵਿਜ ਗਣ ਕੇ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਤਵਾਨ ਕਸਵ ਸ੍ਰੁਤ
॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਨ ਤੇ ਜਵਸੀ ਮਹਾਦ੍ਰਿਤਿ ॥ ਹਮਰਾ ਹੈ ਪ੍ਰਣਾਮ
ਤੁਮ ਕੋ ਆਬ੍ਰਿਧਾ ॥ ਸਿਧਿ ਕਰਹੁ ਹਮਰੇ ਕਾਰਜ ਜਸ ਕ੍ਰਿ ।
॥ ਤੁਮ ਪ੍ਰਿਤਿ ਪਾਲਕ ਸਕਲ ਜਗਤ ਕੋ ਅਨਬਾ
ਛਤ ਫਲ ਦੇਤ ਕਗਤ ਕੋ ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਜੋ ਜਨ ਠੋ
ਦਿਪਰਭਾਸਾ ॥ ਜ ਗੰਤ੍ਰ ਗੰਤ੍ਰਮ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੪ ॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਹੈ ਸਕ੍ਰਿ ਤੁਮਰੇ ਬਿਖੈ ਸਦਾ ਅਨੰਦ
ਤ ਕਾਇ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕੌ ਧੂਕਰਰਹੁ ਹੀਏ ਸਕ ਅੰਖੂਧ
ਜਰ ਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਤੋ ਸਕ ਪ੍ਰਿਥ
ਵੀ ਪਾਲਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰੂਪ ਪਚ ਰਤੇ ਜਾ ਬ੍ਰਿਸਾਲਾ ॥

ਤੁਮ੍ਹਤੇ ਜਾਨ ਸਰਬ ਸਕਲ ਬਿਧਿ। ਕੀਓ ਪ੍ਰਭੂ ਤਾਮ ਕਰਹੁ
ਹਮਰੀ ਸਿਧਿ। ਜੈਸੀ ਮਨ ਸਾਰ ਕਰਿ ਕੋਊ ਧਿਆਵਤਾ ਸੋ
ਤੁਮ ਪਹਿ ਬਾਂਛਤ ਫਲੁ ਪਾਵਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇ
ਸ ਅਮਰਾਪਤਿ। ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਜਪ ਤਪ ਕਰ ਗਸਾਪਤਿ।
ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧ੍ਰਬ ਦੇਵ ਨਰ ਜਕ ਸੇਵਤ ਤੁਮ੍ਹਿ ਹੀ
ਏਕ ਉਧਾਰਿ। ਜੌ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਨ ਜਗਤ ਪ੍ਰਕਾਸਾ
ਸ[illegible]ਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਏ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ੬। ਦੋਹਰਾ। ਅੰਧ
ਕਾਰ ਹੈ ਜਗਤ ਮੈ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਨੈਨ। ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕੋ ਆ
ਧਾਰ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾ ਰੂਪ ਸੁਖ ਦੈਨ।੭। ਚੌਪਈ। ਆਸ
ਹੰਸ ਜਿਉ ਤੁਮਰੇ ਮੁਖ ਮਾਹੀ। ਤੁਮ ਸਾ[illegible]ਖੋ ਅਵਰ
ਕੋਊ ਨਾਹੀ। ਤੁਮਰੇ ਨਾਮ ਅਨੰਤ ਅਪਾਰਾ। ਜਿਮ ਮਹੇਤੇ
ਤਸਿਧਿ ਜੈਕਾਰਾ। ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਸੂਰਜ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰਾ। ਤਾਕੋ

ਸਚਾਪ੍ਰਣਾਮਨਮਾਰਗਾ।ਫੁਨਿਆ।ਏਤਨਾਮਤੂਮਤਾ
ਨਾ।ਏਤੁਭਗਤਮਨਬਾਛਤਦਾਨਾ।ਜੋਨਰਸਦਾ
।ਇਵਾਕਾਰਿਸੇਵਹਿ।ਪੂੜਚਾਨੁਤਾਹੀਛਿਨਲੇਵਹਿ
।ਕੈਨਤਕਰਨਭਾਸਕਾਰਿਧਿਆਵਹਿ।ਸੜਮਿੜਹੋਨ
ਝਸੁਪਾਵਹਿ।੮।ਦੋਹਰਾ।ਸਵਤਾਰੋ।ਸਿਮਰਨਿ
ਏ।ਬਿਰਧਿਦਰਬਕੀਹੋਇ।ਰਇਕੇਹੀਐਮਰਾ
ਧਹੀਅਤਿਸੁਖਪਾਵੈਸੋਇ।੯।।ਚੌਪਈ।।ਅ
ਵਰਨਾਮਕਸਪਕੁਲਤੇਰੋ।ਰਨਾਮਹਿਬਿਜੈਕਰਹੁ
ਜਸੁਮੇਰੋ।ਕੀਨਨਾਮਤੁਮਰਾਜਸਵੰਤਾ।ਜੋਨਰਧਿ
ਆਏਹੋਹਿਬੁਧਵੰਤਾ।ਫੁਨਿਸਹੀਸਰਮੁਖਿਨਾ
ਮੁਤੁਮਾਰਗਾ।ਜੇਵਤਮੰਗਲਾਬਿਬਿਧਪਰਕਾਰਾ।ਦਿਨ
ਸਣਨਾਮਪ੍ਰਰਖਣੋਊਸੇਵਹਿ।ਸੁਖਿਪਾਵਹਿਕੀਰ

ਤਜਾਗਿਏਵਾਹਿ ।ਪ੍ਰਿਥਵੀਪਾਲਨਾਮਤ੍ਰ ਜੁਧਿਆਵਹਿ
ਜੀਤਹੋਇਰਨਸਤ੍ਰਦੂਖਜਾਵਹਿ ।ਤੁਮਰੇਨਾਮਅਨੰਤਅ
ਪਾਰਾ ।ਦ੍ਵਾਦਸਕਰੈਪ੍ਰਗਟਸੈਸਾਰਾ ੧੦॥ ਦੋਹਰਾ ।
।ਤੁਮਰੇਦ੍ਵਾਦਸਨਾਮਜਹ ਪੜੈ ਸੁਨੈਨਰਕੋਇ ।ਮਨ
ਬਾਂਛਤਫਲੁਪਾਵਹੀ ।ਸਿਧਿਮਨੋਰਥਹੋਇ ੧੧॥ਚੌਪਈ
।ਪੁਤ੍ਰਅਰਥਜਿਸਮਰੈਤੁਮ੍ਹਿਕੋਈ ।ਤਾਂਕੇਘਰਸੰਤਤਿਬ
ਹੁਹੋਈ ।ਧਨਅਰਥੀਤਤਛਿਨਧਨਆਵਹਿ ।ਕੁਜੈਕੌ
ਗਹਿਤਸੁਰਪੁਰਪਾਵਹਿ ।ਜੁਧਅਰਥਜੋਤੁਮ੍ਹਹਿਧਿ
ਆਵੈ ।ਬਿਜੈਹੋਇਰਨਸੁਜਸਬਢਾਵੈ ।ਜਿਹਜੈਸੀ
ਮਨਸਾਕਰਿਧਿਆਇਓ ।ਮਨਬਾਂਛਤਤੁਮ੍ਹਤੇਫਲਪਾ
ਇਓ ।ਜਾਨਸਮਰਥਅਗਾਧਿਓਤੁਮ੍ਹਕੋ ।ਦੀਜੈਦਾ

ਨ

ਨਾਥਿਜੈਰਨਮੁਣਕੋ।ਨਮਸਕਾਰਤ੍ਰਮਕੋਹਮਰੀਨੋ
।ਤ੍ਰਮਅਸਤਰਜਾ।ਮਿਜਕ੍ਰਬਿਧਿਚੀਨੌ।੧੨।ਦੋਹਰਾ
।ਉਸਤਤਿਕੀਨੀਕ੍ਰਸਨਦੇਵਸੁਨਿਰਿਦੈਕ੍ਰਇਉਕਿਰਪਾ
ਲ।ਦਇਨਮਹਾਮੂਰਤਦੈਂਤਹੈਰਲਿਆਇਉਤਤ
ਕਾਲ।੧੩।ਚੌਪਈ।ਕ੍ਰਸਨਪ੍ਰਸਿਨਬਚਨਕਾਖੇਰ
ਦੈ।ਮਾਗਹੁਸੋਬਰਤੁਦੇਹੁਕ੍ਰਸਨਦੇ।ਹਾਥਿਜੋਰਬੋ
ਲੇਦੋਉਭ੍ਰਾਤਾ।ਜਹਹਮਦੇਹੁਕਰਹੁਬ੍ਰਸਨਾਤਾ
।ਸਪਤਮੁਖਾਰਥਸੋਹਮਦੀਜੈ।ਆਗ੍ਯਾਦੇਹੁਕ੍ਰਿਪਾ
ਬਰਕੀਜੈ।ਪ੍ਰਿਥਮੈਦੇਹੁਬਰਹੋਇਬਿਜੈਰਨ।
ਕਰਤੁਅਸੀਸਹਨਹਿਅਰੁਦਲਗਨਾ।ਸਪਤਮੁ
ਖਾਰਥਸੂਰਮੈਗਾਜੈ।ਕ੍ਰਸਨਦੇਵਕੇਤਿਹਪਰਬੈਬ

ਨਾਗੋ ॥ ਬਿਲ ਦੀਜੈ ਸਾ ਖਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ॥ ਜਾਤ ਬਾਨ
ਫੁਨਿ ਦਏ ਮਨ ॥ ਬ੍ਰਰ ॥ ੧੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਨ ਨਾਮ ਸਰ
ਕੇ ਕਰੋ ਦੀਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਸੂਰ ॥ ਬਹੁਰਿ ਦੀਜੋ ਰਥ ਸ
ਪਤ ਸੁਖਲ ਦੂਰ ਸਕੋ ਪਦ ਪੂਰ ॥ ੧੫ ॥ ਚੌਪਈ ॥
ਅਗਨੀ ਬਾਂਨ ਜਲ ਬਾਨ ਦੀਜੋ ॥ ਹਨਿ ਤੀਜੇ ਖ
ਡਗ ਦੀਜੋ ਤੀ ਛਨ ਗੁਨਾ ॥ ਮਗ ਸੈਲ ਬਾਨ ਫੁ
ਨਿ ਦੀਨੋ ॥ ਸਿਲਾ ਬਾਨ ਦੈ ਸਭ ਦੁਖ ਛੀਨੋ ॥ ਪ੍ਰਸ
ਬਾਨ ਦੀਯੋ ਬਹੁ ਰੋਗ ਵ੍ਹੀਆ ॥ ਤਿਪਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਤ ਨ
ਹੀ ਕਵਾ ॥ ਪਵਨ ਬਾਨ ਦੀਨੋ ਦਿਨ ਮਣਿ ਜਬਾ ॥ ਕ੍ਰੋਧ
॥ ਸਿਨ ਗੀ ਨੇਲ ਦੂਰ ਸਤ ਬਾ ॥ ਜਾਤ ਬਾਨ ਦੇ ਸੀਅ ਸੁਤ ਲੇ ਕੇ
ਕਰੀ ਅਸੀਸਾਂ ਵਿਜੈ ਹੋਇ ਰਨ ਮੋ ॥ ਸਦਾ ਰਗਮਾ ਤੇ ਫੁਨਿ

ਛੋਕ ਪਣਤ ਦਾ ਦਲਾ। ਤੁਮ ਸਰ ਸੂਰ ਨਾ ਕੋਊ ਕ੍ਰਮਾਣ ਦਾ ॥੧੬
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੂਰਜ ਅੰਤ ਗਧਿਆਨ ਤਬ ਗੁਰ ਪੋਗ ਜੋ ਨਿਜ
ਧਾਮ ॥ ਰਥ ਚ ਢੱਲਦੂ ਕ ਸ ਸਸਤ੍ਰ ਗ ਹਿ ਚਲੇ ਕਰਿ
ਨਜੇ ਗਰਾਮ ॥੧੭॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਕਾਰਥ ਪ੍ਰਬੋਧੇ
ਅਸਮੇਧ ਵਖਿਆਨਾ ਪੂਰਨ ਧਿਆਇ ਉਣਤੀਸ
ਸੋਕਥ ਟਾਇਕ ਨਜੀਆ ਜਾਨਾ ॥੧੮॥੧ ੴ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤ੍ਰੂਰ ਹ ਸਵਾਧਰਿਆ ਹਿ ਮਾ
ਕਰਿ ਧਿਆਮਾ ਗੁਰ ਧਿਅਕੂਛ ਦੇਲੀ ਤਾ ਬਾਹ ਹੁਪਕ
ਦ੍ਰਉਣਾ ਲਿਆਮਨ ਦ੍ਰਿਚਿਰੇ ਸੁਮਾ ਦ੍ਰਿਣੀ ਕੀਤਾ
ਰੂੰ ਨਗਾ ਲਿਕਾ ਮਾ ਪ੍ਰਛੈ ਤੂੰ ਸਵਾਣੀ ਹੈ ਰਿਸੁਰੀਤਾ
ਸਵਾਣੀ ਹਾਂ ਜਨਾ ਜੀ ਨਾਮੁਨ ਕੇ ਗਤੀ ਕਰ

ੀਮਾਦ੍ਰਿਕ੍ਰੀਤਾ ਕਿਸੁਓਦਮੁਤੇਰਾਜੁਮਾਇਸਤ੍ਰ
ਤੇਸਕੌਦ੍ਰਿਲਿਮੀਤਾਪਰ ਸੇ ਸਰੁਆ ਰਾਧੀ
ਔਰਜਿ ਦ੍ਰੂ ਹੋਣੀ ਔਪਤਤਿਪ੍ਰੂਨੀਤਾ ਬ੍ਰਾਗਰਿ
ਚਕਿਆਰਕਰਾਣਿਤਪ੍ਰਮਨਿਥੈਰਾਗੀਹੋਇਅ
ਕੀਤਾ ਜਾਰ ਦਮੁਨਿਓਪਦੋਸਿਆਨਾਉਨਿ
ਧਾਨੁਆਮਿਓਰਜੁਪੀੜਾ ਧਿਛ ਹੁਰਾਜੇਸਰਿ
ਆਅਬ ਦੁਲੂਗ ਜੁਕ ਰਣੁਨਿ ਤਨੀਤਾ ੧॥
ਗਰਿਚਲੇਗੁਰਮੁਖਿਜਗੁਜੀਤਾ ॥੧॥ ਪਧਾਰਹ
ਰ ਫ੍ਰਾਖਸ ਦੈਤ ਦੇਕਲਾਰਿਕਦ੍ਰਲਕ ਗਤ੍ਰਪਹਿ
ਲਾਫ੍ਰਾ ਪਫ੍ਰਨਪਠਾਇਆ ਚਾਟਸਾਲਪਪੇ

ਚਿਤਿਹੋਆਸਾਸਹਿੰਦਾਦੂਜਿਸਮਰੈਮਨੁਵਿਚਿ
ਰਾਮਨਾਮਗਾਵੈਸਬਦੁਅਨਾਹਦਨਾਦੁਕ
ਰਤਿਕਰਿਜਕਚਾਟਵੈਪਾਪੇਹੋਇਰਹੈਵਿਸ
ਮਾਦੁਰਜੇਪਾਜਿਗੁਆਇਆਦੁਖੀਦੋਤਿ
ਦੁਪਾਇਆਵਾਦੁਜਨਾਮਰਨੀਵਿਚਿਧ
ਤਿਆਜਨੈਨਰੁਵੈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਢਿ
ਖਤੁਗੁਸਾਈਪੁਛਿਆਕਉਨੁਸੁੜੇਰਹੇਉ
ਸਤਾਦੁਥੀਮੁਪਾੜਿਪਰਕਟਿਆਜਿਸਿਖ
ਰੂਪਅਨੂਪਅਨਾਦਿਵੇਮੁਖਪਰਕਿਰਪ
ਛਾਵਿਆਮਨੁਸੰਤਸਰਣਾਗਤੀਆਵੈਜੁਗਾਦਿ

ਜੈਜੈਕਾਰੁ ਕਰਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ।੨। ਬਲਿ
ਰਾਜਾ ਪਧਾਰਿਆ ਆਪਣੈ ਮੰਦਰਿ ਬੈਠਾ ਜਗੁ
ਕਰਾਵੈ। ਬਾਵਨ ਰੂਪੀ ਆਇਆ ਚਾਰਿ
ਵੇਦ ਮੁਖਿ ਪਾਠੁ ਸੁਣਾਵੈ। ਰਾਜੇ ਅੰਦਰਿ ਸ
ਦਿਆ ਆਗਿ ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ। ਅਛ
ਲ ਛਲਣਿ ਤੁਧੁ ਆਇਆ ਸੁਕ੍ਰ ਪੁਰੋਹਿਤੁ
ਕਹਿ ਸਮਝਾਵੈ। ਕਰੌਂ ਅਢਾਈ ਧਰਤਿ ਮੰ
ਗਿ ਪਿਛਹੁ ਦੇ ਤ੍ਰਿਹੁ ਲੋਅ ਨ ਮਾਵੈ। ਦੁਇਕ
ਰਿਵਾਂ ਕਰਿ ਤਿਨ ਲੋਅ ਬਲਿ ਰਾਜਾ ਲੈ ਮਗ
ਰਿ ਮਿਣਾਵੈ। ਬਲਿ ਛਲਿਆ ਆਪੁ ਛਲਾਇ
ਅਨੁ ਹੋਇਆ ਅਧੀਨੁ ਭਗਤਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ। ਹੋਇ

ਦਰਵਾਨਮਤਾਸੁਖੁਪਾਵੈ।੩।ਅੰਬਰੀਕਮੁਹਿ
ਵਰਤੁਨੈਰਾ।ਤਿਪਣੀਦੁਰਬਾਸਾਆਇਆ।ਕ੍ਰੋਧ
ਓਸੁਉਪਾਰਣਾਓਹੁਉਠਿਨਾਵਣਿਨਦੀਜਿਧਾ
ਇਆ।ਚਰਣੋਦਕੁਲੈਪੈਧਿਆ।ਓਹੁਸਰਾਪੁ
ਦੇਣਨੋਪਾਇਆ।ਚਕ੍ਰਸੁਦਰਸਨੁਕਾਲਰੂਪਿ
ਹੋਇਕੀਤਾਦੁਸ਼ਗਰਬੁਗਵਾਇਆ।ਬਾਮਣੁ
ਕੈਨਾਜੀਉਲੈਰਖਿਨਹੰਘਾਨਿਦੇਵਸਬਾਇਆ।
।ਇੰਦ੍ਰਲੋਕੁ।ਸਿਵਲੋਕੁਤਜਿਬ੍ਰਹਮਲੋਕੁਬੈਕੁੰ
ਠੁਤਜਾਇਆ।ਦੇਵਤਿਆਂਭਗਵਾਨੁਸੁਝ
ਸਿਖਿਦੇਇਸਕਨਾਸਮਝਾਇਆ।ਆਇਪਇ
ਆਸਰਣਾਗਤੀ।ਮਾਰੀਦਾ।ਅੰਬਰੀਕਿਛਰਾ

ਇਆ ॥ ਭਗਤਿਵਛਲੁਜਾਕਾਬਿਰਦੁਸਦਾਇ
ਆ ॥੫॥ ਭਗਤੁਵਡਾਰਾਜਾਜਨਕੁਗੁਰਮੁ
ਖਿਮਾਇਆਵਿਚਿਉਦਾਸੀ ॥ ਦੇਵਲੋਕਾਂਨੋਚ
ਲਿਆਗਣਗੰਧਰਬਸਭਾਸੁਖਵਾਸੀਜਮ
ਪੁਰਿਗਇਆਪੁਕਾਰੁਸੁਣਿਵਿਲਲਾਵਨਿ
ਜੀਅਨਰਕਿਨਿਵਾਸੀ ॥ ਧਰਮਰਾਇਨੋ
ਆਖਿਓਨੁਸਭਨਾਦੀਕਰਿਬੰਦਿਖਲਾ
ਸੀ ॥ ਕਰੇਬੇਨਤੀਧਰਮਰਾਇਹਉਸੇਵਕੁ
ਠਾਕੁਰੁਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਗਹਣੇਧਰਿਓਨੁਇ
ਕੁਨਾਉਪਾਪਾਨਾਲਿਕਰੈਨਿਰਜਾਸੀ ॥ ਪਾ
ਸੰਗਿਪਾਪਨਪੁਜਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਉਅਤੁ

ਜੁਨਾਃ ਕੁਟਾਸੀ। ਨਰਕਹੁ ਛੁਟੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਟੀ ਗ
ਲਹੁ ਸਿਲਕ ਜਮ ਫਾਸੀ। ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਨਾਵੈ
ਦੀ ਦਾਸੀ।੫॥ ਸੁਖ ਰਾਜੇ ਹਰੀਚੰਦ ਘਰਿ ਨਾਰਿ ਸੁ
ਤਾਰਾ ਲੋਚਨ ਰਾਣੀ। ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਗਾਵ
ਦੇ ਰਾਤੀ ਜਾਇ ਸੁਣੈ ਗੁਰਬਾਣੀ। ਪਿਛੈ ਰਾਜਾ
ਜਾਗਿਆ ਅਧੀ ਰਾਤਿ ਨਿਖੰਡਿ ਵਿਹਾਣੀ। ਰਾਣੀ
ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਮਨਿ ਵਿਚਿ ਵਰਤਿ ਗਈ ਹੈ
ਰਾਣੀ। ਹੋਰਤੁ ਰਾਤੀ ਉਠਿ ਕੈ ਚਲਿਆ ਪਿਛੈ
ਤਰਲ ਜੁਆਣੀ। ਰਾਣੀ ਪਹੁਤੀ ਸੰਗਤੀ ਰਾਜੇ ਖ
ੜੀ ਖੜਾਉ ਨੀਸਾਣੀ। ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਅਗਾਧਿ
ਆਜੋੜੀ ਜੁੜੀ ਖੜਾਉ ਪੁਰਾਣੀ। ਰਾਜੇ ਡਿਠ

ਚਲਤੁ ਇਹੁ ਏਹ ਖੜ੍ਹਾਵ ਹੈ ਚੇ ਜਾਵਿਰਾਣੀ
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਿਟਹੁ ਕਰਬਾਣੀ ॥੭॥ ਆਇਆ
ਸੁਣਿਆਂ ਬਿਦਰ ਦੇ ਬੋਲੇ ਦੂਰਜੋਧਨੁ ਹੋਇ ਰੁਖਾ
ਘਰ ਅਸਾਡੇ ਛਡਿ ਕੈ ਗੋਲੇ ਦੇ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ਕਿ ਸੁਖਾ
ਭੀਖਮੁ ਦ੍ਰੋਣਾ ਕਰਣੁ ਤਜਿ ਸਭਾ ਸੀਗਾਰ ਵਡੇ
ਮਾਨੁਖਾ ਝੁੰਗੀ ਜਾਇ ਵਲਾਇਓਨੁ ਸਭਨਾ
ਦੇ ਜੀਅ ਅੰਦਰਿ ਧੁਖਾ ॥ ਹਸਿ ਬੋਲੇ ਭਗਵਾਨ
ਜੀ ਸੁਣਿਹੋ ਰਾਜਾ ਹੋਇ ਸਨਮੁਖਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਉ ਨ
ਦਿਸਈ ਮੇਰੇ ਨਾਹੀ ਅਪਦਾ ਦੁਖਾ ॥ ਭਾਉ ਜਿਵੇਹਾ
ਬਿਦਰ ਦੇ ਹੋਰੀ ਦੇ ਚਿਤਿ ਚਾਉ ਨ ਚੁਖਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ
ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਦਾ ਭੁਖਾ ॥੮॥ ਅੰਦਰਿ ਸਭਾ ਦੁਸਾ

ਸਦੈਮਥੇਵਾਲਿਦੈਪਤੀਆਂਦੀ ।ਦੂਤਾਂਨੂੰਫੁਰ
ਮਾਇਆਨਿੰਗੀਕਰਨੁਪੰਚਾਨੀਬਾਂਦੀ ।ਤਪ
ਜੇਪਾੜੌਂਦੇਖਦੇਅਉਪਾਇਰੁਪੀਨਾਗੀ ।ਜਿਨਾ
ਦੀ ।ਅੰਖੀਂਮੀਟਿਚਿਆ ।ਨੁਖਾਰਿਹਾ ।ਹਾੜ੍ਹਿੰਸ
ਨਕਰੈ ।ਵਿਲਲਾਂਦੀ ।ਕਪੜਕੋਟੁਉਸਾਰਿਓ
ਨੁਖਰਕੇਦੂਤਨਪਾਰਿਵਜਾਦੀ ।ਹਥਮਰੋੜ
।ਸਿਸਰੁਪੁਨੁਨਿਪਛੋਤਾ ।ਨਿਕਰਨਿਜਾ ।ਹਿਜਾਈ
ਆਰਿਆਂਈਠਾਕੁਰਮਿਲੈਪੈਜਰਹੀਬੋਲੇਸ
ਰਮਾਈ ।ਨਾਥੁਮਨਾਥਾਬਾਹੁਪੁਰਾਈ ॥੮॥
।ਖਿਪੁਸੁਦਾਮਾ ।ਦਾਲਪੀਬਾਲਸਖਾਈ ।ਮਤੂ
ਸਦਾਏ ।ਲਾਗੂਹੋਈਬਾਮਣੀਮਿਲਜਾਗ

ਣੇ ਨਾਮਦੇਉ ਹਰਿ ਚਲਿਤੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਮੇਰੀ ਭੀ ਕਰਿ ਬੇਨਤੀ ਦਰਸ
ਨੁ ਦੇਖਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ॥ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੋ ਪੁਛਿਓਸੁ ਦਰਸਨੁ ਕਿਵੈ ਤ੍ਰਿਲੋਚ
ਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਹਸਿ ਕੈ ਠਾਕੁਰ ਬੋਲਿਆ ਨਾਮਦੇਉ ਨੋ ਕਹਿ ਸਮਝਾਵੈ ॥
ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਭੇਟ ਸੋ ਤੁਸਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਮੈ ਮੁਹਿ ਲਾਵੈ ॥ ਹਉ ਅਧੀਨੁ ਹਾ
ਭਗਤ ਦਾ ਪਹੁਚਿ ਨ ਹੰਘਾ ਭਗਤੀ ਦਾਵੈ ॥ ਹੋਇ ਵਿਚੋਲਾ ਆਣਿ
ਮਿਲਾਵੈ ॥੧੨॥ ਬਾਮ੍ਹਣੁ ਪੂਜੈ ਦੇਵਤੇ ਧੰਨਾ ਗਊ ਚਰਾਵਣਿ ਆਵੈ ॥ ਧੰ
ਨੈ ਡਿਠਾ ਚਲਤੁ ਏਹੁ ਪੁਛੈ ਬਾਮ੍ਹਣੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਠਾਕੁਰ ਦੀ ਸੇਵ
ਕਰੈ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਧੰਨਾ ਕਰਿਦਾ ਜੋਦੜੀ ਮੈ ਭਿ
ਦੇਹਿ ਇਕੁ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥ ਪਥਰੁ ਇਕੁ ਪਲੇਟਿ ਕਰਿ ਦੇ ਧੰਨੇ ਨੋ
ਗੈਲ ਛੁੜਾਵੈ ॥ ਠਾਕੁਰ ਨੋ ਨ੍ਹਾਵਾਲਿ ਕੈ ਛਾਹਿ ਰੋਟੀ ਲੈ ਭੋਗੁ ਚੜ੍ਹਾ
ਵੈ ॥ ਹਥਿ ਜੋੜਿ ਮਿੰਨਤਿ ਕਰੈ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਾਵੈ ॥
ਹਉ ਭੀ ਮੁਹੁ ਨ ਜੁਠਾਲਸਾ ਤੂ ਰੁਠਾ ਮੈ ਕਿਉ ਨ ਸੁਖਾਵੈ ॥ ਗੋਸਾਈ
ਪਰਤਖ ਹੋਇ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ਛਾਹਿ ਮੁਹਿ ਲਾਵੈ ॥ ਭੋਲਾ ਭਾਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮਿ
ਲਾਵੈ ॥੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੇਣੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਜਾਇ ਇਕਾਂਤ ਬਹੈ

ਇਵਲਾਵੈਂ।ਰੰਗਮਕਰੈਆਧਿਅਤਮੀਹਿਰਸੁ।ਕਿਸੈਨਅਲਖੁ
ਲਖਾਵੈਂ।ਘਰਿਆਇਆਜਾਪੂਛੀਐ।ਰਾਜਦੁਆਰਿਗਏ
ਆਅਲਾਵੈਂ।ਘਰਿਸਕੁਵਸਬੂਮੰਗੀਅਨਿਵਛੂਛਲਕਰਿ
ਕੈਨਬਲੀਪਾਵੈਂ।ਵਡੋਸਾਗੁਵਰਤਦਾਓਹੁਇਕਮਨਿਪਰਮੇ
ਸਰੁਧਿਆਵੈਂ।ਪੈਜਸਵਾਰੈਭਗਤਦੀਰਾਜਾਹੋਇਕੈਘਰਿ
ਚਲਿਆਵੈਂ।ਦੇਇਦਿਲਾਸਾਤੁਸਿਕੈਅਣਗਣਤੀਖ
ਰਚੀਪਹੁਚਾਵੈਂ।ਓਥਹੁਆਇਆਭਗਤਪਾਸਿਹੋਇਦਿ
ਆਲੁਹੇਤੁਉਪਜਾਵੈਭਗਤਜਨਾਜੈਕਾਰੁਕਰਾਵੈਂ।੧੪।।
ਹੋਇਬਿਰਕਤੁਬਨਾਰਸੀਰਹਦਾਰਾਮਾਨੰਦੁਗੁਸਾਈ।ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਵੇਲਾਉਠਿਕੈਜਾਂਦਾਗੰਗਾਨਾਵਣਤਾਈ।ਅਗੇਹੀਦੇਜਾਇ
ਕੈਲੰਮਾਪੈਆਕਬੀਰੁਤਿਥਾਈ।ਪੈਰੀਟੁੰਬਿਉਠਾਲਿ
ਆਬੋਲਹੁ ਰਾਮਸਿਖਸਮਝਾਈ।ਜਿਉਲੋਹਾਪਾਰਸਛੁ
ਹੇਚੰਦਨਵਾਸੁਨਿੰਮੁਮਹਕਾਈ।ਪਸੂਪਰੇਤਹੁਦੇਵਕਰਿ

ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਚਰਜ ਨੋ ਅਚਰਜੁ ਮਿਲੈ ਵਿ
ਸਮਾਦੈ ਵਿਸਮਾਦੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਝਰਣਾ ਝਰਦਾ ਨਿਝਰਹੁ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਅਘੜ ਘੜਾਈ ॥ ਰਾਮ ਕਬੀਰੈ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾ
ਈ ॥੧੫॥ ਸੁਣਿ ਪਰਤਾਪੁ ਕਬੀਰ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਿਖੁ ਹੋ
ਆ ਸੈਣੁ ਨਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾਤੀ ਕਰੈ ਭਲਕੈ ਰਾਜਦੁ
ਆਰੈ ਜਾਈ ॥ ਆਏ ਸੰਤ ਪਰਾਹੁਣੇ ਕੀਰਤਨੁ ਹੋਆ ਰੈਣਿ
ਸਬਾਈ ॥ ਛਡਿ ਨ ਸਕੈ ਸੰਤ ਜਨ ਰਾਜ ਦੁਆਰਿ ਨ ਸੇਵ ਕ
ਮਾਈ ॥ ਸੈਣ ਰੂਪਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਕੈ ਆਇਆ ਰਾਣੈ ਨੋ ਰੀਝਾ
ਈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਨੋ ਵਿਦਾ ਕਰਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਿ ਗਇਆ ਸ
ਰਮਾਈ ॥ ਰਾਣੈ ਦੂਰਹੁੰ ਸਦਿ ਕੈ ਗਲਹੁੰ ਕਵਾਇ ਖੋਲਿ ਪੈ
ਨਾਈ ॥ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਅਜੁ ਬੋਲੈ ਰਾਜਾ ਸੁਣੈ ਲੁਕਾ
ਈ ॥ ਪਰਗਟੁ ਕਰੈ ਭਗਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧੬॥ ਭਗਤੁ ਭ
ਗਤੁ ਜਗਿ ਵਜਿਆ ਚਹੁ ਚਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਿ ਚਮਿਰੇਟਾ ॥ ਪਾ

ਣਾਗੈਛੈਗਾਹਵਿਚਿਕੂਣਾਧਰਮਦੇਇਦੇਰਸਮੇਟਾਜਾਤੇਉ
ਕਾਂਢੈਮੈਲੈਚੀਥਵੈਂਦੀਰਾਲਾਹੂਆਮੈਲੂਪਲੇਟਾਚਹੂਵ
ਰਨਾਉਪਦੇਸਦਾਗਿਆਨਾਧਿਆਨਕਾਂਢਿਕੇਗਾਤਿਸਦੇ
ਨਾਵਾਣਿਆਣਿਆਜੇਗੁਮਿਣਿਥਾਨਾਰਸਕਦਿਗੈਗਾਥੇ
ਟਾਕਾਢਿਕਜੀਰਸਉਪਿਆਰਵਿਦਾਜੈਗੈਸਾਦੀਕੇਣਾ
ਲਗਾਪੂਰਬੂਅਕੀਚਦਾਰਿਠਾਰਲਤਅਚਰਜੁਅਜੇਟਾ
ਲਇਆਕਸੀਰਾਹਥੁਕਾਢਿਸੂਤ੍ਰਇਕੁਜੇਉਤਾਣਾਪੋਟਾ
ਕੇਗਾਤੇਜਨਾਹਰਿਮਾਪਿਉਵੇਟਾ॥੧॥ਗੋੜਮਨਾਰਿਆਹਿ
ਣਿਆਤਿਸਨੋਦੇਖਿਆਇਦੂਲੂਕਾਣਾਪਰਪਰਜਾਇਸਰ
ਪੂਛੈਹੋਇਸਾਹਸਕੇਗਪਛੈਤਾਣਾਸ੍ਰੀਣਾਹੋਆਈਣੋਕੁ
ਲਾਕਿਆਸਰਵੰਗਮਾਨਿਸਰਮਾਣਾ॥ਸਾਹਸਕੇਗਦੂਲੋਇਣ
ਸਾਹਸਲੈਕੈਹੀਣਿਦੂਪੂਰੀਜਿਧਾਣਾ॥ਸਤੀਸਤਦੁਟਹਿ

॥ਜਿਨ੍ਹਾ ਹੋਇ ਇਨ ਵੀਕਿ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਮਾਣਾ ॥ ਰਪੂਪਾਤਿਚਗਾਣੁ ੧੮
ਛੁਹੀਇਆ ਭਲੀਸੁਰ ਗਪੂਰਿ ਚੋਣਾ ਬਿਬਾਣਾ ॥ ਕਗਤਿ
ਵ ਛੋਣੁਕਾ ਲਿਆ ਸਾ ਣੀਅਹੁਮ ਕਿਤਉਧਾ ਗੁਣੁ ਪਾਪਕ
ਸਾਣਾ ॥ ਗੁਣੁ ਹੋਗੁਣੁ ਸਕੁਕੇਕਰੈ ਅਉਗੁਣੁ ਕੀਤੇ ਗੁਣੁ
ਤਿਸੁ ਜਾਣਾ ॥ ਸਸਚਗਤਿਗਤਿ ਕਿਆ ਖਿਵੁਖਾਣਾ ॥੧੮॥
॥ਵਾਟੈ ਸਾਣੁ ਸਸਾਰ ਚਾ ਬੈਠਾ ਬਾਲਕ ਸੀ ਕੁਵੁ ਦਵਾਰਾ ॥ ਪੂਰਾ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਇਆ ਸਨਵੁ ਚਿਹੋਆ ਖਿੰਜੇ ਤਾਣਾ ॥ ਸਾਰਣੁ
ਨੇ ਨੇ ਛੇ ਪਾਣਾ ਕਾ ਫਿਨ ਤੰਘੈ ਰਖੁ ਊਪਾਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਮਨ੍ਹੁਆ ਰਖਿਆ ਹੋਇ ਜਾਆ ਵੁ ਊ ਛੇਹਾਣਾ ॥ ਅਉਗ
ਣੁ ਸਕੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਨ੍ਹਰੁ ਜਗਾ ॥ ਰੁਹੈ ਏਣੁਮ ਸਾਣਾ ॥ ਪ
ਰਿ ਛਿ ਫਿਪੁ ਛਣੁ ਪਾਲਿਆ ਆਤਿ ਕਾਲਿ ਹੈ ਕੇ ਇਆ ਸਾਣਾ

ਰੇ ਝਾਮਞਾ ਕਉ ਖੰਨੀਐ ਕੋਇ ਨ ਬੋਲੀ ਕਰਦੇ ਜਾਵਣਾ
ਸਭੁ ਦਿਵਣਾਇ ਉ ਵਾਗਿਅ ਨੂੰ ਟਿਪੰਨਿ ਕਾਬਾ ਉਪਰ ਵਾਵਣਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈ ਧੋਪਾ ਪਾਪ ਪੰਜਾਵਣਾ ੧੯॥ ਪਤਿਤੁ ਅਜਾਮ
ਲੁ ਪਾਪ ਕਰਿ ਕਿ ਜਾਇ ਕਲਾਵਤਣੀ ਦੈ ਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰ
ਤੇ ਬੇਮੁਖੁ ਹੋਇ ਕੈ ਪਾਪ ਕਮਾਵੈ ਦੂਰਮਤਿ ਦਹਿਆ ॥ ਬਿ
ਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਨੁ ਭਵਜਲ ਅੰਦਰਿ ਫਿ
ਰਦਾ ਵਹਿਆ ॥ ਛਿਆ ਪੁਤ ਜਾਏ ਵੇਸੁਆ ਪਾਪਾ
ਦੇ ਫਲਾਇ ਫੁਲਿਆ ॥ ਪੁਤ ਉਪਨਾ ਸਤਵਾ ਨਾਉ
ਧਰਣ ਨੋ ਚਿਤ ਉਮਾਹਿਆ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੇ ਜਾਇ ਕੈ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਨਾਉ ਨਰਾਇਣੁ ਕਹਿਆ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲ ਜਮ ਦੂਤ ਦੇ
ਖਿ ਪੁਤ ਨਰਾਇਣੁ ਬੋਲੈ ਡਹਿਆ ॥ ਜਮਗਣ ਮਾਰੇ ਹ
ਰਿ ਜਨਾ ਗਇਆ ਸੁਰਗਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਸਹਿਆ

ਨਾਇ ਲਏ ਦੁਖ ਡੇਰੇ ਗ ਫਿਰਿਆ ॥ ੨੦ ॥ ਗਨਿਕਾ ਪਾ
ਪਣਿ ਹੋਇ ਇਕੈ ਪਾਪਾ ਦਾ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ਪਰੋਤਾ
ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਅਚਾਣਚਕ ਗਨਿਕਾ ਵਾੜੀ ਆ
ਇ ਖਲੋਤਾ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਦੇਖਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋ
ਇ ਹਥਹੁ ਉਸ ਨੋ ਦਿਤੋਸੁ ਤੋਤਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉ
ਪਦੇਸੁ ਕਰਿ ਖੇਲਿ ਗਇਆ ਦੇ ਵਣਜੁ ਸਉਤਾ ॥
ਲਿਵ ਲਗੀ ਤਿਸੁ ਤੋਤਿਅਹੁ ਨਿਤ ਪੜਾਏ ਕ
ਰੈ ਅਸੋਤਾ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਦੁਰਮਤਿ ਪਾਪ ਕਲੇਵਰੁ ਧੋਤਾ ॥ ਅੰਤ
ਕਾਲਿ ਜਮ ਜਾਲੁ ਤੋੜਿ ਨਰਕੈ ਵਿਚਿ
ਨ ਖਾਧੁਸੁ ਗੋਤਾ ॥ ਗਈ ਬੈਕੁੰਠਿ ਬਿਬਾਣਿ
ਚੜਿ ਨਾਉ ਨਰਾਇਣ ਛੋਹਿ ਛੋਤਾ ॥

ਚਾਉ ਨਿਤ ਵੇਮਾ ਹੂ ਸਵੰਤਾ ॥੨੧॥ ਆਈ ਪਾਪ ਵਿ
ਪੂ ਦਨਾ ਦੂਹੀ ਬਣੀ ਵਿਹੁ ਲਾਣਿ ਵ ਹੋਣੀ ਆ
ਇ ਥੈ ਠੀਪ ਗਵਾ ਰਾ ਵਿਚਿ ਨੇਹੁ ਲਾਇ ਨਵ
ਗਾਫਿ ਨਵੇਲੀ ॥ ਕੂਢ ਕਿਲਏ ਗੇਵੀਂ ਦਰ
ਇ ਕਰਿ ਚੇਟ ਕੂਚ ਤੂ ਠੋ ਗਸ ਹੋਣੀ ਸੌਹੁ
ਵੂ ਸੰ ਸੇ ਪਾਇ ਓ ਨੁ ਬਾ ਹਾਣਿ ਆਈ ਗਰਬ
ਗ ਹੇਲੀ ॥ ਵੇਹ ਦੂ ਪਾਇ ਓ ਚਾਇਆ ਨੂਤਿ
ਹਚ ਰਿਸੋ ਰਿਸੋ ਰਿਆਂ ਠਿ ਖੇਲੀ ॥ ਕਿਹੁ
ਲੋਆ ਦਾ ਕੋ ਗੂੰ ਦੇ ਚੰ ਬਾਕਿਆ ਗਲਿ
ਹੋਇ ਦੂਹੇਲੀ ॥ ਖਾਇਪਢ ਫਪ ਹਾ ਕੂ

ਵਾਗਿ ਜਾਣਿ ਪਣੀ ਉ ਜਾੜਿ ਪਕੇ ਛੀ। ਕੀ
ਤੀਆ ਉਤ੍ਰਾਲਿ ਸਹੇਲੀ ਦ ੨॥ ਜਾਣਿ ਸੁਤਾ ਪਰ
ਕਾ ਸਾਵਿ ਚਿ ਗੋ ਰੇ ਉ ਤੈ ਪੈ ਰੁਪਸਾ ਹੋ। ਚਰਣ
ਕਵਲ ਵਿਛਿਪ ਦਮੁ ਹੈ ਕਿਲ ਮਿਲ ਦੁਲਕੈ
ਵਾਂ ਗੀ ਤਾਹੋ। ਬੈਧਿ ਕੁਆਣਿਆ ਕਾਲਿ ਦਾ ਮਿਰ
ਗੈ ਜਾਣਿ ਬਾਵੂ ਲੈਮਾ ਹੋ। ਦ ਗਸ ਨੁ ਕ੍ਰਿ ਠੋ ਸੁ ਜਾ
ਇਕੈ ਕਰ ਦੁਪ ਲਾਵੂ ਕੇ ਗੇ ਪੁਕਾਰੇ। ਗਲਿ ਵਾਹਿ
ਲੀ ਤਾੜਿ ਸ ਨ ਜੀਅ ਵੂ ਗੁਣੂ ਕੀਤਾ ਹਰਿ ਨਾਹਿ
ਤਾਹੋ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੀ ਤੇ ਖਿਆ ਪਾਤਿ ਤੁਧਿ ਧਾ
ਰਣੁ ਬਿਰਦੁ ਬੀਜਾਰੋ। ਕਲੇ ਕਲੇ ਕਾਰਿ ਸੰਜੀਆ ਲਿ ਵੂਰਿਆ
ਦੋ ਜਰਿ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੇ। ਪਾਪ ਕਰੇ ਦੋ ਪਾਤਿ ਤਉ ਧਾਰੇ।ਦ੩॥੧੦॥ਵਾ

ਨਾਲਾਂਤੇਸੁਦਦਾਸਾਨਪਾਕਿਹੈਤਰੀਗਾਦੇ
ਸੀਨਾਸੀਗਗਿਰਦੇਤੀਗੋਬੰਲੋਚਦੇ
ਗਲੋਏਦੁਹਿਗਾਂਵਾਂਉਹਨਤਿਹੁਣਾਹੋਗਏ
ਨਾਮਸਨ:ਕਿਸੇਨਾਪਾਇਆਂਪਾਵਦਾਕੇ
ਏਥੋਂਪੈਂਪਾਕਿਸਾਹੈਨਾਲਿੱਖਤਪਾਉ
ਗਾਤੂਰਏਕਜੋਸੋਗਣਾਹੁਲਿਆਗੁਰੂਸ
ਗਹਿਰਤਾਂਤੇਨਾਤੇਕਲੇਆਂਦੇ
ਤੁਪਗਾਣਾਦੁਗੀਰਲੋਸਾਂਦੇਦਸਾਤੁ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪਤ ਗਗੂ ਸਨਪਿ ਪੜੀਏ
ਸਮਤ੍ਰਾ ੧੮੮੧ ਮਾਘਿ ਸੁਦੀ ਪਿਨ
ਥੀ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਮਿਗਲਦਾ
ਰਿਥੀ ਤੇ ਗਾੜ੍ਹੀ ਪਾਸਿ ਗੁਰੂ ਕੀ
ਦਾਸ ਭਿਸੁ

1476

੧੬ ਸਾਮਤਾ ੧੮੮੮੫ ਮਹੀਨਾ ਮਾਘ
ਸੈ ਛੁਟਿ ਲਿਖੀ ਤੇ ਕਿਰਿਆ ਸੈ
ਸਹੂ ਟਿਕਆ ਲਿਆਣਿਲੂਰ ਕੇ
ਪਤ ਗੀ ਨਾਗੌ ਹਿਆਸਿ ਪਾ ਟੀਆਟ
ਟੇਟਾ

ਪਥਗਿਆਨਦਿਆਨੁ ਖੁਬੈ ਛੈਕਗੋਏਦਾ

1476 Rk